

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114236765
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5114236765.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci žalobcu: Ľudové bytové družstvo v Žiline, so sídlom 1.mája 20/895, 010 01 Žilina, IČO: 00 176 958, zast. JUDr. Janka Chorvátová, advokátka, so sídlom Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, proti žalovanému: RL. zast. Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Národná 10, 010 01 Žilina, IČO: 47 240 997, o zaplatenie 149.951,63 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 127.348,01 Eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Vzájomnou žalobou zo dňa 16.10.2012 podanou v konaní 4C/291/2011, doručenou súdu dňa 18.10.2012, a vylúčenou na samostatné konanie uznesením zo dňa 29.10.2014, po čiastočnom späťvzati a rozhodnutí o zastavení v časti o zaplatenie sumy 20.000,- Eur uznesením zo dňa 11.02.2016 (l.č. 117) a po pripustení zmeny žaloby uznesením zo dňa 26.04.2017 (l.č. 222) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.192,68 Eur titulom neuhradenia splatných zálohových platieb za spotrebu vody (stočné, vodné) a do fondu údržby a opráv za obdobie 2010-2012 a sumy 127.348,01 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že suma 3.192,68 Eur je splatný nedoplatok žalovaného za spotrebu vody a platby do fondov údržby a opráv za nebytové priestory, pričom tieto nedoplatky boli riadne fakturované a sumu 127.348,01 Eur si žalobca uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia ako ušlý zisk z prenájmu nebytových priestorov za obdobie od 01.01.2007 do 30.11.2013 za 83 mesiacov x nájomné v sume 497,91 Eur = 41.326,53 Eur (nájomca MIRMAX, s.r.o.), nájomné od 01.05.2005 do 30.11.2013 za 103 mesiacov x nájomné 221,07 eur = 22.770,21 Eur (nájomca LAMOS), nájomné od 01.05.2005 do 30.11.2013 za 103 mesiacov x nájomné 614,09 Eur = 63.251,27 Eur (nájomca R.), spolu 127.348,01 Eur.

2. Po vykonaní rozsiahleho dokazovania súd rozsudkom zo dňa 18.05.2018 zamietol žalobcu v celom rozsahu. Voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie čo do zamietnutia žaloby na zaplatenie 127.348,01 Eur. Krajský súd v Žiline rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie, pričom v časti odvolaním nenapadnutej (o zaplatenie 3.192,68 Eur) ponechal rozhodnutie súdu nedotknuté. Odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd nároky žalobcu neposudzoval - či žalovaný bol, resp. nebol oprávnený držiteľ. Preto stanovil, že úlohou súdu bude opätovne rozhodnúť vychádzajúc z toho, že ak žalovaný nebol oprávneným držiteľom, má žalobca nárok na zaplatenie získaného nájomného.

3. Súd následne nariadil pojednávanie a opätovne vykonal dokazovanie vyjadrením sa strán a ich zástupcov a oboznámením sa s obsahom spisu. Súd postupoval v zmysle intencií odvolacieho súdu a vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav, pričom predmetom konania zostalo len o zaplatenie sumy 127.348,01 Eur titulom bezdôvodného obohatenia:

4. V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 18C/44/2016 sa žalobca domáhal určenia, že Kúpna zmluva uzatvorená dňa 06.02.2003 a dohoda o urovnaní zo dňa 05.02.2004 medzi predávajúcim / žalobcom/ a kupujúcim /žalovaným/ ohľadne prevodu nebytového priestoru č. XX/X v obytnom dome súpisné č. XXX na prízemí vo vchode č. X vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku na parcele č. KN XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² o veľkosti XX/XXXX v k.ú. F. je neplatná; určenia, že kúpna zmluva z XX.X.XXXX uzatvorená medzi predávajúcim/navrhovateľom/ kupujúcim /žalovaným/, ohľadne prevodu nebytového priestoru č. X na 1. poschodí vo vchode č. X v obytnom dome súpisné č. XXX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku na parcele č. KN XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² o veľkosti XXX/XXXX v k.ú. F. je neplatná; určenia, že zmluva o bezodplatnom prevode vlastníctva nebytového priestoru zo dňa 26.04.2004 medzi predávajúcim /žalobcom/ a kupujúcim /žalovaným/, ktorou odporca bezodplatne nadobudol v podzemnom podlaží obytného domu súpis. č. XXX postavenom na parcele č. KN XXXX/X vo vchode č. XX suteréne priestor č. X do vlastníctva X/X a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku podiel XX/XXXX v k.ú. F., je neplatná. V danom konaní žalovaný vzájomnou žalobou si uplatnil zaplatenie finančných prostriedkov, ktoré vložil do predmetných nehnuteľností, čím ich značne zhodnotil. Jeho nárok bol vylúčený na samostatné konanie vedené pod č.k. 4C/291/2011. V tomto konaní 4C/291/2011 žalobca vzájomnou žalobou si uplatnil zaplatenie sumy 3.192,68 Eur titulom neuhradenia splatných zálohových platieb a sumy 127.348,01 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, čo bolo vylúčené na samostatné konanie do tohto konania.

5. Súd mal zistené, že právoplatným rozsudkom zo dňa 19.07.2012 č.k. 18C/44/2016-566, bolo súdom určené, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností v k.ú. F. zapísaných Správou katastra Žilina na LV č. XXXX ako nebytový priestor č. XX na prízemí vo vchode číslo 1, v obytnom dome so s.č. XXX a vlastníkom prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu k pozemku parc.č. XXXX/X, nebytový priestor č.X v obytnom dome súp.č. XXX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku a priestoru č.X v suteréne obytného domu so súp.č. XXX vo vchode č.XX a k tomu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku v podiele XX/XXXX. Teda skonštatoval, že zmluvy, na základe ktorých žalovaný nadobudol predmetné nehnuteľnosti, sú neplatné a teda žalovaný nie je vlastníkom, ale žalobca.

6. Keďže časť rozsudku o zaplatenie sumy 3.192,68 Eur nebola odvolaním dotknutá, v danej časti bol rozsudok okresného súdu nedotknutý a teda v tej časti nadobudol právoplatnosť. Predmetom ďalšieho konania tak zostal len nárok o zaplatenie sumy 127.348,01 Eur, preto súd sa už viac nezaoberal nárokom o zaplatenie sumy 3.192,68 Eur.

7. Žalobca si uplatnil sumu 127.348,01 Eur titulom ušlého zisku na úkor žalobcu, nakoľko žalobca nemohol počas trvania neoprávneného vlastníctva dotknutých nebytových priestorov vo svojom mene a vo svoj prospech tieto prenajať a mať tak z prenájmu priestorov majetkový prospech a preto si uplatnil bezdôvodné obohatenie v podobe zisku z prenájmu nebytových priestorov, pričom výšku odôvodnil znaleckým posudkom č. X/XXXX zo dňa 04.01.2011, podľa ktorého priestory sú prenajaté za 1.111,99 Eur mesačne a uplatnil si za 105 mesiacov. Svoj nárok podložil nájomnými zmluvami medzi žalovaným a nájomcami - MIRMAX, s.r.o. od 01.01.2007 do 30.11.2013 (83 mesiacov), t.j. výška nájmu 497,91 Eur/ mesačne (l.č. 91), - LAMOS, s.r.o. od 01.05.2005 do 30.11.2013 (103 mesiacov) výška nájmu 221,07 Eur/ mesačne (l.č. 84, 147), I. Y. - R. od 01.05.2005 do 30.11.2013 (103 mesiacov), výška nájmu 614,09 eur/ mesačne (l.č. 89). Žalobca trval na tom, že si uplatňuje iba tú skutočnú výšku nájmu, ktorú nájomcovia zaplatili žalovanému. Bezdôvodného obohatenia sa domáhal vo výške nájmov, ktoré žalovaný ako nezákonný vlastníak v dôsledku neplatnosti kúpnych zmlúv prijal od nájomcov a ktoré je preto povinný vydať. Nežiadal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu majetkovej ujmy vzniknutej tým, že nemohol uzavrieť nájomné zmluvy s tretími osobami ako nájomcami. Tvrdil, že žalobca prenajímal predmetné priestory predtým, ako ich nadobudol žalovaný.

8. Súd sa zaoberal nájomnými zmluvami uzavretými žalovaným a nájomcami:

9. Čo sa týka nájomnej zmluvy s nájomcom LAMOS, s.r.o., zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú od 01.05.2005, nájomné bolo dohodnuté na sumu 6.660,- Sk/mesačne, t.j. 221,07 Eur/mesačne s tým, že v zmluve bolo dohodnuté, že nájomcovi z dôvodu preinvestovania nájomcom sumy 50.000,- Sk bude znížené nájomné za mesiac jún a máj na sumu 0 Sk a za júl 5.000,- Sk z dôvodu vybrúsenia podláh, maľovanie stien,.... (l.č. 84)

10. Súd mal preukázané, že žalovaný ako prenajímateľ uzavrel nájomnú zmluvu s nájomcom I. Y. - R. od 01.05.2005 na dobu neurčitú s výškou nájomného 18.500,- Sk/mesačne so zľavou z dôvodu opráv priestorov v 1.roku nájmu za máj a jún 0,- Sk a za júl 5.000,- Sk z dôvodu preinvestovania nájomcom sumy 50.000,- Sk. (l.č. 88)

11. Súd mal preukázané, že žalovaný ako prenajímateľ uzavrel nájomnú zmluvu s nájomcom MIRMAX, s.r.o. od 01.01.2007 na dobu neurčitú s výškou nájomného 15.000,- Sk/mesačne. (l.č. 90)

12. Súd mal preukázané, že žalobca ako prenajímateľ predmetné priestory následne prenajímal nájomcovi MIRMAX na základe Nájomnej zmluvy č. X/ŠNXX-P/XXXX na dobu určitú od 15.11.2013 do 31.12.2018 s výškou nájomného 800,- Eur mesačne. (l.č. 90)

13. Taktiež žalovaný uzavrel Nájomnú zmluvu s nájomcom HEAT SK s.r.o. od 15.11.2013 do 31.12.2018 s výškou nájomného 650,- Eur mesačne (l.č. 96) a Nájomnú zmluvu č. X/ŠNXX-L/XXXX s nájomcom LAMOS, s.r.o. od 15.11.2013 do 31.12.2018 s výškou nájomného 300,- Eur mesačne. (l.č. 100)

14. Súd vypočul svedkov:

Svedok M.H. - konateľ spol. I., s.r.o. potvrdil rekonštrukcie so súhlasom prenajímateľa (kúrenie, vodu,...), v dôsledku čoho bolo nájomné znížené. Všetky úhrady platili žalovanému.

Svedok M.Y., otec I. Y., ktorá mala prenajaté priestory od žalovaného, potvrdil rekonštrukcie - výmenu okien,...., všetko so súhlasom žalovaného.

Svedok L.D., konateľ spol. W., s.r.o., potvrdil nájomnú zmluvu so žalovaným a vykonanie celkovej rekonštrukcie, čo bolo zohľadnené pri dohode výšky nájomného. Pokiaľ sa týka prečiarknutia čl. 5 v danej zmluve, nemá o prečiarknutí vedomosť. Ďalšiu zmluvu uzavrel so žalobcom po skončení zmluvy so žalovaným. Uviedol, že bolo nutné všetko zrekonštruovať a úľava na nájomnom bola iba za 3 mesiace, ostatné náklady rekonštrukcie boli hradené z vlastných zdrojov.

Svedkyňa M.Y., ktorá uzavrela nájomnú zmluvu so žalovaným, potvrdila stavebné úpravy. Ďalšie relevantné skutočnosti si nepamätala.

15. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozpornosť žalobcu v uplatnení nároku, keďže na jednej strane si uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia, ale na druhej strane si uplatňuje titulom ušlého zisku, avšak ušlý zisk nie je bezdôvodným obohatením a teda nie je zrejmé, čo si vlastne uplatňuje, žalobca na pojednávaní dňa 23.06.2016 (l.č. 165) výslovne uviedol, že si uplatňuje sumu 126.758,95 Eur titulom bezdôvodného obohatenia a sumu 3.192,68 Eur titulom neuhradených faktúr.

16. Žalovaný uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že v rozhodnom období hodlal a mal zároveň aj reálnu možnosť konkrétne priestory za určitú konkrétnu sumu prenajať a že by sa tak pri normálnom chode udalostí aj bolo stalo a je pochybné, že by žalobca mal reálnu možnosť prenajať a dosiahnuť zisk z prenájmu, nakoľko pri nájmoch nebytových priestorov na trhu prevyšuje ponuka dopyt. Žalobca vraj neuviedol žiadne konkrétne skutkové okolnosti a nepreukázal, že by v určitom období dosahoval pri svojom podnikaní zisk, ktorý sa dal reálne očakávať a o ktorý reálne prišiel. Žalobca vraj opiera vznik ušlého zisku len o hypotetický, všeobecný predpoklad, ktorý však nie je dostatočný. K znaleckému posudku č.X/XXXX uviedol, že nemôže reálne preukazovať rozhodné skutočnosti vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku, lebo bol vypracovaný za iným účelom a pre iné nároky. Znalec nevyhodnocoval výšku vo vzťahu k trhovým podmienkam a ku vzťahu ušlému zisku, ale ide len o sumár skutkových okolností. Má za to, že čo sa týka ušlého zisku, žalobca nepreukázal, že mal reálnu možnosť priestory prenajať a za akú cenu, a to v období, keď žalovaný vstúpil do užívania priestorov. Taktiež poukázal na to, že neplatnosť prevodov vlastníckeho práva na žalovaného nebola spôsobená konaním

žalovaného, ale tým, že nebolo umožnené nájomcom sporných priestorov predkupné právo, teda z nedodržania zákonného postupu, nie z dôvodu na strane žalovaného.

17. V znaleckom posudku č. X/XXXX je ustálená trhovú cenu nájmu pre rok 2008. Žalobca prehlásil, že si uplatňuje čisto nájomné, bez akýchkoľvek ďalších nákladov. (I.č. 111)

18. V podaní z 26.01.2017 žalobca upresnil žalovanú sumu titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 127.348,01 Eur, čo odôvodnil predchádzajúcou chybou v písaní a zároveň výpočtom, že nájomca MIRMAX, s.r.o. od 01.01.2007 do 30.11.2013, t.j. 83 mesiacov zaplatil nájomné 497,91 eur/mesačne, t.j. spolu 41.326,53 Eur. Nájomca LAMOS, s.r.o. od 01.05.2005 do 30.11.2013 za 103 mesiacov zaplatil 221,07 eur/mesiac, t.j. 22.270,21 Eur. Nájomca R. od 01.05.2005 do 30.11.2013 za 103 mesiacov zaplatil 614,09 Eur mesačne, teda spolu 63.251,27 Eur. Teda celkovo zaplatili nájomcovia žalovanému za predmetné nebytové priestory 127.348,01 Eur.

19. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

(3) Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

20. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Žalovaný vzniesol námietku premlčania „z opatrnosti“ na celý uplatnený nárok.

23. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

26. Rozsudok zo dňa 19.07.2012 č.k. 18C/44/2006 - 566 nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 6Co/11/2013-638 v spojení s opravným uznesením 18C/44/2006-632, dňa 11.11.2013. Žalobca si uplatnil svoj nárok podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.10.2012. Čo sa týka nároku titulom bezdôvodného obohatenia, je nesporné, že žalobca si uplatnil tento nárok za obdobie od 01.01.2007 do 30.11.2013 za prenajatie priestorov spol. MIRMAX, s.r.o., od 01.05.2005 do 30.11.2013 spol. LAMOS, s.r.o. a od 01.05.2005 do 30.11.2013 I. Y. - R., teda za obdobia trvania nájomných vzťahov. Žalobca sa mohol relevantne dozvedieť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, až dňom nadobudnutia právoplatnosti daného rozhodnutia. Dovtedy, t.j. do nadobudnutia právoplatnosti, nebola daná jednoznačná vedomosť o žalobcovi ako vlastníkovi, o neplatnosti zmlúv, bolo to iba v nejakej hypotetickej rovine. Súd má za to, že za deň, kedy sa oprávnený mohol dozvedieť o bezdôvodnom

obohatení, možno považovať deň, kedy rozhodnutie, ktorým bolo určené vlastníctvo a konštatovaná neplatnosť zmlúv, nadobudlo právoplatnosť, t.j. dňa 11.11.2013. Napriek tomu nárok bol uplatnený dňa 18.10.2012, teda súd posúdil, že námietka premlčania nie je opodstatnená.

27. Žalovaný trval na tom, že žalobcom uplatnený nárok je ušlý zisk v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka. Žalobca však trval na tom, že ide o bezdôvodné obohatenie. Súd poukazuje na to, že v zmysle ustálenej judikatúry nejde o ušlý zisk, nakoľko ušlý zisk je spojený so vznikom škody a v danom prípade nedošlo k protiprávnemu konaniu žalovaného, v dôsledku ktorého došlo k vzniku škody. Žalovaný sa stal vlastníkom predmetných nehnuteľností, avšak v dôsledku nezákonného postupu pri daných prevodoch súd určil tieto zmluvy za neplatné a preto vlastníkom žalovaný nie je.

28. Právny zástupca žalovaného trval na tom, že žalovaný bol oprávneným držiteľom do právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Žilina 18C/44/2006 o určení neplatnosti predmetných zmlúv o prevode vlastníctva.

- Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaný predseda bol predsedom žalovaného v čase prevodov, musel mať vedomosť o nezákonnom postupe daných prevodov. Jeho vedomosť súd vyvodzuje a predpokladá na základe toho, že žalovaný bol predsedom, vykonali sa prevody zo žalobcu na jeho osobu. Svojim konaním ako predseda získal vlastníctvo. Teda nemohol byť dobromyseľný. Jeho dobromyseľnosť spochybnila aj právna zástupkyňa žalobcu s poukazom na trestné konanie, či exekučné konanie (9T/108/2007, 20Er/173/2008). Je nepochybné, že žalovaný nadobudol vlastníctvo protiprávne ako člen štatutárneho orgánu žalobcu, a to ako predseda predstavenstva. Žalovaný ako bývalý predseda predstavenstva, bol povinný konať s odbornou starostlivosťou a vždy v záujme žalobcu a nie vo vlastnom záujme a teda nikdy od samého počiatku uzavretia dotknutých zmlúv nemohol byť a nebol dobromyseľný. Všetky prevody zo žalobcu na žalovaného pripravil žalovaný.

29. Právna zástupkyňa žalobcu poukázala, že v zmysle intencií odvolacieho súdu, v tomto súdnom konaní sa má skúmať dobrá viera a dobromyseľnosť žalovaného. Zo zasadnutia kontrolnej komisie žalobcu zo dňa 09.03.2006 bola vytvorená správa, titulom ktorej kontrolná komisia bytového družstva namietala najvyšším orgánom družstva okrem iného aj prevod nebytových priestorov, ktoré sú predmetom tohto, či súvisiaceho súdneho sporu. Na túto správu predsedu kontrolnej komisie reagoval žalobca prostredníctvom predsedu predstavenstva a člena predstavenstva, čiže aj prostredníctvom žalovaného listom zo dňa 02.03.2006, kde odôvodňovalo, prečo došlo k predaju nebytových priestorov, keďže kontrolná komisia vytykala vedeniu družstva, že predalo nebytové priestory, ktoré boli jediným zdrojom príjmov, bočných, vedľajších príjmov, resp. zisku samotného bytového družstva. Čiže už v marci 2006 žalovaný vedel o probléme a musel si byť vedomý toho, že nekoná minimálne správne. Dňa 26.04.2006 bol vyhotovený záznam z rokovania predstavenstva bytového družstva za prítomnosti žalovaného, p. D., p. F. a p. D., kde na tomto mimoriadnom zasadnutí predstavenstva boli opätovne prerokované otázky predaja nebytových priestorov z roku 2003 a 2005, teda tých priestorov, ktoré boli predané žalovanému, s tým, že bol žalovaný vyslovene vyzvaný, aby nehnuteľnosti vrátil bytovému družstvu. Stanovisko predsedu LBD bolo: „vzhľadom na to, že z mojej strany nedošlo k žiadnemu protizákonnému konaniu, vaše požiadavky považujem za neadekvátne, a preto sa už viac k celej veci vyjadrovať nebudem.“ Nadväzne na toto stanovisko dňa 28.04.2006 žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na tunajšom súde. Vedené konanie bolo pod sp.zn. 13C/70/2006. Týmto návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa žalobca proti žalovanému domáhal zákazu nakladania s nehnuteľnosťami zo strany žalovaného. V tomto konaní následne boli uskutočnené úkony a bolo aj rozhodnuté. Ďalej dňa 24.05.2006 žalobca podal, žalobu o vyslovene absolútnej neplatnosti zmlúv. Súdne konanie bolo vedené pod č. 18C/44/2006, v ktorom žalovaný permanentne nepreberal súdne zásielky a to počnúc začatím súdneho konania v máji 2006 až do roku 2008, kedy bolo prvé pojednávanie len z dôvodu pre pasívny postoj a absolútne ignorovanie súdu zo strany žalovaného. Nové predstavenstvo sa oboznamovalo v podstate po 10-ročnom vedení družstva žalovaným so stavom dokumentácie samotného družstva a zisťovalo postupne, čo všetko absentuje a v čom všetkom pochybil žalovaný z pozície člena štatutárneho orgánu. Bolo zistené v roku 2006, že žalovaný si neoprávnene previedol aj byt, ktorý bol v užívaní p. H.. V uvedenej veci prebehlo trestné konanie pod sp.zn. 9T/108/2007. Rozsudkom uvedenej spisovej značky zo dňa 02.02.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.02.2011, uznal súd žalovaného vinného z toho, že vo funkcii predsedu žalobcu uzatvoril za prevodcu Ľudové bytové družstvo Žilina zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu s nadobúdateľom sebou samým, M., predmetom ktorej bol bezodplatný prevod vlastníctva k X-izbového bytu č. X na druhom poschodí, vo vchode č. XX obytného domu s.č. XXX na I. ulici č. XX v F.,

vrátane prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu. Pri uzatváraní zmluvy požiadal o spolupodpis za prevádzajúceho podpredsedu Ľudového bytového družstva Žilina D. D., ktorého nepravdivo informoval, že R. H., ktorá v tom dome bývala od roku 1955, sa vzdala svojho prednostného práva na odkúpenie predmetného bytu do osobného vlastníctva vyhlásením z 25.09.2004, hoci R. H. o tom vôbec nevedela. Následne správa katastra vykonala prepis nehnuteľnosti na žalovaného a žalovaný použil predmetný byt na splatenie svojho dlhu voči svojmu veriteľovi tak, že ho daroval darovacou zmluvou zo dňa 03.03.2006 a vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 29.03.2006, čím spôsobil bytovému družstvu špecifikovanú škodu. Takto spáchal trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo bol aj právoplatne odsúdený.

- Uvedené právna zástupkyňa žalobcu poukazovala za účelom vyhodnotenia a posúdenia charakteru osobnosti žalovaného a dobrú vieru a dobromyseľnosť a držbu, teda že na jednej strane prebiehali mu minimálne 4 konania vrátane policajného vyšetrovania, kde sa dostavoval, kde poskytoval všetku súčinnosť, kde sa zúčastnil konfrontácie dňa 12.07.2007, súbežne ale vo veci 18C/44/2006 sa ospravedlňoval, menil právnych zástupcov, bol chorý a pod. Z výpovedí svedkov a z celého obsahu uvedeného trestného spisu vyplýva, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, konal v rozpore s Obchodným zákonníkom a už aj to zakladá tú skutočnosť, že nikdy nemohol mať dobromyseľnosť a dobrú vieru, a to minimálne od roku 2006, resp. už od okamihu, ako si nebytové priestory previedol, resp. v roku 1997, keď žalovaný si „pripravoval pôdu“ a sfaľšoval zápisnice, ktoré sa tiež spomínajú aj v konaní 18C/44/2006. Právna zástupkyňa podrobne poukazovala vo svojich vyjadreniach na vykonané dôkazy a ich zistenia v trestnom konaní. Poukázala, že ani po vyhlásení rozsudku prvého stupňa a počas prebiehajúceho odvolacieho konania vo veci 18C44/2006 žalovaný nevydal dobrovoľne priestory. Do poslednej chvíle poberal nájom od svojich nájomcov a takýmto spôsobom sa neoprávnene obohatil, ukrátil žalobcu o akýkoľvek majetkový prospech. Práveže tento získal sám pre seba, hoci vedel a mal vedomosť o tom, že neplatnosť zmlúv mu nebola určená na základe nejakých nových záverov alebo právnych postojov, ale bola určená preto, že boli uzatvorené zmluvy v rozpore s platným právom. Boli vyhlásené za absolútne neplatné. Taktiež poukázala aj na exekučný spis. Teda má za to s poukazom na vykonané dokazovanie, ako aj na rozhodnutie v konaní 18C/44/2006, že žalovaný nebol dobromyseľný a v dobrej viere od okamihu uzatvorenia zmlúv, nadobúdacích zmlúv, k nebytovým priestorom minimálne počnúc aprílom roku 2006, kedy bol odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva z tých dôvodov, že podvodom získal tieto nebytové priestory. Žalovaný po celú dobu vlastníctva týchto nebytových priestorov nič nezaplatil do fondov, čiže správcovi nebytových priestorov. Žalovaný nebol dobromyseľný ani pri nadobúdaní zmlúv, ani v čase, keď alebo teda minimálne vtedy stratil tú dobrú vieru a dobromyseľnosť, keď mu bolo jasne vytknuté na členských schôdzach, čo urobil, akým spôsobom okradol ostatných, že parazituje na druhých, obohacuje sa na úkor druhých, na nič z tohto nereflektoval. Keď sa zmenilo vedenie a bola mu daná výzva, aby doplatil úhrady za služby, žiadne zásielky adresované z bytového družstva nepreberal, čo potom následne v súdnom konaní použil na svoju obranu spôsobom, že teda nebol mu doručený príkaz na platenie, hoci z všeobecného hľadiska, keď za čias, minimálne za čias, keď bol predsedom predstavenstva to bolo jeho morálnou a odbornou povinnosťou, keďže mu zverili takúto dôveru, aby takéto záležitosti si sám dobrovoľne plnil. Takže keď si neuhradil tieto povinné platby spojené s vlastníctvom nebytových priestorov po celú dobu do konca roka 2013, nemohol byť ani dobromyseľný a v dobrej viere, pretože na nesprával ako vlastník, pretože neplnil si povinnosti, ktoré vlastníčkovi bytu alebo nebytového priestoru ustanovuje zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Žalovaný bol oslovený a žiadaný a bolo mu vyčíslené, o čo prišiel žalobca, minimálne za dva roky späť k novembriu 2013 s tým, že bola mu vyčíslená suma ušlého nájmu späť za dva roky a tá suma mu bola vyčíslená vo výškach pôvodných nájomných zmlúv a ešte pred rokom, kedy nehnuteľnosti nadobudol žalovaný. Popiera skutočnosť, že by sa mal žalobca podieľať na náhrade nejakých vložených investícií a tvrdených úhrad za rekonštrukcie nebytových priestorov. V tom súdnom konaní žalovaný najskôr tvrdil, že mal na tieto rekonštrukcie pôžičky, potom nevedel povedať, čo vlastne bolo rekonštruované, napokon tvrdil, že má bločky, potom nič nedoložil istý čas.

- Toto všetko svedčí o charaktere a osobnosti žalovaného. Má za to, že žalobca má právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného z toho dôvodu, že žalovaný neoprávnene vlastnil nehnuteľnosti po istý čas, z ktorých mal majetkový prospech. Žalobca preukázal, o čo obohatil svoj majetkový stav žalovaný. Žalovaný nijakým relevantným dôkazom nepreukázal náklady, výdavky vynaložené na tento majetok.

30. Skutočnosť, že žalobca si mohol uplatniť zaplatenie nižšej, resp. vyššej sumy, než si uplatnil, bolo výslovným oprávnením žalobcu, pokiaľ by sa ale domáhal potenciálneho ušlého zisku ako škodového následku a predovšetkým titulom zodpovednosti za škodu. Žalobca ale v tomto konaní nepožadoval

náhradu majetkovej ujmy vzniknutej tým, že žalobca nemohol uzavrieť nájomné zmluvy s tretími osobami ako nájomcami. Žalobca požadoval to, aby žalovaný vydal, čo získal po dobu prenájmania nehnuteľností, ktoré patria žalobcovi a ktoré žalovaný protiprávne získal.

31. Pokiaľ právny zástupca žalovaného poukazoval na nejakú dohodu žalobcu so žalovaným ohľadom platieb, súd poukazuje na to, že z kúpnej zmluvy zo dňa 06.02.2003 uzatvorenej medzi Ľudovým bytovým družstvom Žilina a M. Y. pod V XXX/XX vyplýva, že v bode 4.2.1 je uvedené, že predávajúci má uzavretú zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 28.07.1997 s nájomcom U., V.. N. Y., X.. Účastníkmi tejto zmluvy bolo dohodnuté, že ročné nájomné vo výške 112.448,- Sk za prenájom prevádzaných nehnuteľností bude nájomca do obdobia 12/2005 poukazovať naďalej na účet terajšieho vlastníka, a to predávajúceho. Teda nejde o žiadnu zmluvu, či nájomné, ktoré by bolo predmetom tohto konania. Čo sa týka danej zmluvy, netýka sa žalovaného nároku, keďže ide o dohodu medzi stranami konania ohľadom nájomného od iného subjektu, než si žalobca v tomto konaní uplatňuje. Teda tvrdenie žalovaného bolo vyvrátené priamo zmluvnými ustanoveniami.

32. Pokiaľ žalovaný na pojednávaní konanom dňa 15.11.2019 tvrdil, že mu bola uhradená iná výška nájomného, než si žalobca uplatňuje, ničím to nepreukázal. Žalovaný nepreukázal iné platby od nájomcov sporných nehnuteľností, ako ani to, že nejaké nájomné bolo zasielané žalobcovi za sporné obdobie. Pokiaľ žalovaný tvrdil inú výšku nájomného, toto namietal až v závere konania napriek tomu, že konanie trvá niekoľko rokov, preto jeho tvrdenie jednak pôsobí nehodnoverne a účelovo a jednak nepreukázal svoje tvrdenia, keďže zo zmlúv a z predložených listín, či výsluchov svedkov nepochybne vyplýva výška nájomného, ktoré získal žalovaný.

33. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného navrhla predložiť úhrady dane z nehnuteľností, súd nevykonal daný dôkaz s poukazom na zásady civilného poriadku, na zásadu koncentrácie, či kontradiktórnosti, hospodárnosti, nakoľko posúdil, že vykonanie takého dôkazu je nevhodné a nadbytočné. Skutočnosť, kto hradil daň z nehnuteľnosti, je predsa irelevantná a nepreukazuje ani vlastníctvo, ani dobromyseľnosť.

34. Podľa § 130 Občianskeho zákonníka

(1) Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

(2) Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby.

(3) Oprávnený držiteľ má voči vlastníkovi nárok na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil na vec po dobu oprávnenej držby, a to v rozsahu zodpovedajúcom zhodnoteniu veci ku dňu jej vrátenia. Obvyklé náklady súvisiace s údržbou a prevádzkou sa však nenahrádzajú.

35. Podľa § 131 ods.1 Občianskeho zákonníka Neoprávnený držiteľ je povinný vždy vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá neoprávnenou držbou vznikla. Môže si odpočítať náklady potrebné pre údržbu a prevádzku veci.

36. Súd zdôrazňuje, že bezdôvodné obohatenie je subsidiárny právny inštitút, ktorého aplikácia je vylúčená, ak je daný právny vzťah regulovaný osobitnými zákonnými normami, t.j. ako v tomto prípade ustanovenie § 130 ods.2 a § 131 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých oprávnený držiteľ má rovnaké práva ako vlastník, najmä právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby, pričom ak je držiteľ neoprávnený, je povinný tieto vždy vlastníkovi vydať spolu s vecou. Rozlišujúcim kritériom, či ide o držbu oprávnenú alebo neoprávnenú, je pritom dobrá viera držiteľa. Oprávneným držiteľom je ten, kto je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný (v dobrej viere) o tom, že mu vec patrí. Existencia dobrej viery, t.j. dôvodné presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, sa posudzuje objektívne a nestačí len jeho subjektívne presvedčenie. Pri hodnotení dobrej viery je vždy nevyhnutné brať do úvahy, či držiteľ nemal, resp. nemohol mať pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú je možné od každého požadovať vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu, po dobu držby dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera pritom zaniká vo chvíli, keď sa oprávnený držiteľ akýmkoľvek spôsobom dozvie o skutočnostiach, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec podľa práva patrí, t.j. keď sa dozvedel od osoby, ktorá si sama robí nárok na vec, že nie je vlastníkom z toho dôvodu, že prevodná zmluva, ktorou sa malo zakladať vlastníctvo držiteľa, je neplatná s ohľadom na porušenie určitého relevantného ustanovenia zákona, a to aj pred podaním žaloby vo veci samej.

37. Podstatnou súčasťou dobromyseľnej držby je dobrá viera držiteľa o tom, že mu vec patrí, a to so zreteľom na všetky okolnosti. Existencia dobrej viery, t.j. dôvodné presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, sa posudzuje objektívne a nestačí len jeho subjektívne presvedčenie. Pri hodnotení dobrej viery je vždy nevyhnutné brať do úvahy, či držiteľ nemal, resp. nemohol mať pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú je možné od každého požadovať vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu, po dobu držby dôvodné pochybnosti tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera pritom zaniká vo chvíli, keď sa oprávnený držiteľ akýmkoľvek spôsobom dozvie o skutočnostiach, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec podľa práva patrí, t.j. keď sa dozvedel od osoby, ktorá si sama robí nárok na vec, že nie je vlastníkom z dôvodu neplatnosti prevodnej zmluvy.

- právny zástupca žalobcu poukázal na konanie 18C/44/2006, v rámci ktorého žalovaný sa dozvedel, že nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností minimálne doručením žaloby dňa 05.09.2007.

38. Súd vykonaným dokazovaním posúdil, že žalovaný nebol oprávnený držiteľ, nakoľko k prevodom došlo na jeho osobu zo žalobcu v čase, keď žalovaný tam pôsobil ako predseda, či člen predstavenstva. Teda mal vedomosť o daných prevodoch jednak ako prevodca a jednak ako nadobúdateľ a z pozície jeho funkcie u žalobcu, žalovaný musel, resp. mal mať vedomosť o zákonom, či nezákonom postupe, nakoľko mal postupovať s odbornou starostlivosťou. Dokonca bol aj upozornený následne o nezákonom postupe, a to aj súdnych konaniach, napriek tomu nehnuteľnosti ďalej užíval minimálne do právoplatnosti rozhodnutia o určení neplatnosti daných zmlúv. Právna zástupkyňa žalovaného tvrdila, že žalovaný sa vraj správal ako vlastník. Pokiaľ sa správal ako vlastník tým, že nehnuteľnosti prenajímal, či súhlasil s rekonštrukciou, predsa je nepochybné, že bol evidovaný ako vlastník a ako evidovaný vlastník mohol len on nakladať s nehnuteľnosťami a z toho dôvodu ich prenajímal, na základe čoho mal určitý príjem vo forme nájomného. Avšak tieto skutočnosti automaticky neznamenajú, že je oprávnený držiteľ.

39. Súd postupoval v zmysle intencií odvolacieho súdu po opätovnom vykonaní dokazovania a oboznámení sa s celým spisom a tvrdeniami strán konania, na základe čoho posúdil, že žalovaný nebol oprávnený držiteľ a preto žalobca má nárok na zaplatenie získaného nájomného s poukazom na § 131 ods.1 Občianskeho zákonníka. Žalobca preukázal, že žalovaný nemohol byť dobromyseľný, žalovaný to ničím relevantným nevyvrátil. Žalovaný sa síce stal vlastníkom, ale na základe neplatných zmlúv a to všetko v dôsledku jeho konania. Musel si byť vedomý toho, keďže konal jednak ako štatutár žalobcu, jednak ako fyzická osoba. Žalobca presvedčujúcim spôsobom preukázal nedobromyseľnosť konania žalovaného a jeho konanie tak nemôže požívať právnu ochranu. Žalobca poukázal na jednotlivé súdne konania, či celkové správanie žalovaného, ako aj na vyhodnotenie dokazovania v konaní 18C/44/2006, v ktorom bola určená neplatnosť tých zmlúv, a po vyhodnotení všetkých dôkazov navzájom nebolo možné vyhodnotiť inak ako nedobromyseľnosť žalovaného.

40. Čo sa týka výšky bezdôvodného obohatenia, súd zdôrazňuje, že za bezdôvodné obohatenie nie je možné považovať akýkoľvek prospech, ktorého by mohol teoreticky dosiahnuť vlastník neoprávnené užíwanej veci, ale len ten prospech, o ktorý na jeho úkor obohatený buď zvýšil svoj majetkový stav, alebo o ktorý sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. /Uvedený názor vyslovil aj NS ČR v rozhodnutí 25Cdo/845/99, ktorým hoci nie je viazaný tunajší súd, avšak ide o rozhodnutie NS, ktorý vychádzal z totožnej právnej úpravy./

41. Je nepochybné, že v konaní 18C/44/2006 bolo súdom určené, že zmluvy, na základe ktorých žalovaný sa stal vlastníkom, sú neplatné, a teda tým, že priestory užíval, bezdôvodne sa obohatil na úkor žalobcu. Žalobca výšku bezdôvodného obohatenia určil výškou nájomného dohodnutého žalovaným a nájomcami.

42. Právna zástupkyňa žalovaného mala za to, že žalobca nepreukázal skutočnú výšku škody, ale iba hypotetickú. Súd sa s tým však nestotožnil, keďže žalobca vychádzal z výšky dohodnutého a uhradeného nájomného. Žalovaný nepreukázal inú výšku uhradeného nájomného jeho nájomcami. Dokonca ani neuviedol, aká by mala byť iná výška. Svoje tvrdenie ničím nepreukázal.

43. Pokiaľ žalobca navrhoval znalecké dokazovanie na určenie skutočnej škody, právna zástupkyňa žalovaného správne poukázala na to, že nejde o odbornú otázku, ale jedná sa o skutkovú vec. Súd z toho dôvodu nevykonal navrhované znalecké dokazovanie, ani neposkytol lehotu žalobcovi na predloženie takého posudku, nakoľko bolo potrebné určiť výšku získaného nájomného žalovaným za sporné obdobie

a predsa ide o jednoduchý matematický úkon bežne zvládnuteľný aj laikmi, a to súčet uhradeného nájomného v zmysle stanovenia nájomného v zmluvách. Z ničoho nevyplýva iná dohoda o výške nájomného, ako ani to, že by boli úhrady v inej výške, než je stanovené v nájomných zmluvách.

44. Žalobca si uplatnil sumu 127.348,01 Eur pozostávajúcu z nájomného za obdobie od 01.01.2007 do 30.11.2013 za 83 mesiacov x nájomné v sume 497,91 Eur = 41.326,53 Eur (nájomca MIRMAX, s.r.o.), nájomné od 01.05.2005 do 30.11.2013 za 103 mesiacov x nájomné 221,07 eur = 22.770,21 Eur (nájomca LAMOS), nájomné od 01.05.2005 do 30.11.2013 za 103 mesiacov x nájomné 614,09 Eur = 63.251,27 Eur (nájomca R.). Výška uvedeného nájomného vyplýva z predložených listín, a to predovšetkým z nájomných zmlúv. Toto nebolo relevantným spôsobom nikým a ničím spochybnené. Vyplýva to aj zo svedeckých výpovedí nájomcov.

45. S poukazom na zistené skutočnosti v rámci vykonaného dokazovania a v zmysle intencií odvolacieho súdu, súd posúdil, že žalovaný nebol dobromyseľný. Žalovaný vykonal prevody na svoju osobu zo žalobcu, v mene ktorého tiež konal, pripravil a zrealizoval tieto prevody, pričom mu to bolo následne vytýkané žalobcom, dokonca za niektorý prevod bol aj uznaný vinným a preto nie je možné jeho konanie posúdiť za konanie v súlade s dobrými mravmi a nemožno konštatovať jeho dobromyseľnosť. V dôsledku toho žalobcovi patrí nárok na zaplatenie nájomného získaného žalovaným, ktoré bolo vo výške 127.348,01 Eur, čo vyplýva z predložených nájomných zmlúv. Prípadná iná úhrada, než bola dohodnutá, nebola preukázaná. Na základe toho súd vyhovel žalobe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

46. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

47. Podľa článku 4 CSP

(1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

(2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

48. Podľa článku 15 ods. 1, 2 CSP

(1) Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

(2) Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

49. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

50. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

51. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

52. Súd vykonal dokazovanie v zmysle § 191 CSP, pričom dôkazy súd hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Na základe toho v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd iné dôkazy nevykonal, nakoľko ich vykonanie by bolo nehospodárne a neefektívne a nadbytočné, keďže by nemali vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

53. Podľa § 255 CSP

- (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
- (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP:

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. V tomto rozhodnutí bolo potrebné rozhodnúť o trovách konania za celé konanie, teda aj za časť, ktorá nebola odvolaním dotknutá (v tej časti bol úspešný žalovaný, t.j. vo výške 3.192,68 Eur). Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v tejto časti žaloby úspešný v celom rozsahu, pričom v časti nedotknutej odvolaním v rozsahu 3.192,68 Eur bol neúspešný, keďže súd v tej časti žalobu zamietol, súd posúdil, že vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu, žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti, preto mu v spojení s čl. 4 CSP priznal nárok na náhradu trov konania tak, ako bolo uvedené s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

- Pokiaľ súd počas ústneho odôvodnenia rozhodnutia vyslovil, že vydá opravné rozhodnutie ohľadom výroku o nároku na náhradu trov konania vzhľadom na to, že o časti nároku súd rozhodol rozsudkom zo dňa 18.05.2018 a o časti nároku týmto rozsudkom, súd posúdil, že nie je dôvod na opravné rozhodnutie, keďže žalobca mal neúspech iba v nepatrnej časti, t.j. vo výške 3.192,68 Eur. Preto vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu s poukazom na zaužívanú súdnu prax pri aplikácii čl. 4 CSP, keďže neúspech je iba v nepatrnej časti, súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% žalobcovi. Takto to bolo vyhlásené aj na pojednávaní dňa 15.11.2019 a súd je tým viazaný a má za to, že nedošlo ku chybe, preto nebol dôvod na opravné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 363 CSP)

Podľa § 365 CSP

- 1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
  - a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- (3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).